

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 368/2016
06.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Милунке Цветковић, Бате Цветковића, Радослава Петровића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.Ф., због кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 4. у вези става 3. и 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног И.Ф., адв. Р.М., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Ваљеву К. 5/15 од 17.08.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1189/15 од 09.12.2015. године, у седници већа одржаној дана 06.04.2016. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.Ф., адв. Р.М., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Ваљеву К. 5/15 од 17.08.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1189/15 од 09.12.2015. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 438. став 1. тачка 7) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ваљеву К. 5/15 од 17.08.2015. године, окривљени И.Ф. оглашен је кривим због кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 4. у вези става 3. и 1. Кривичног законика за које му је утврђена казна затвора у трајању од пет година у стицају са кривичним делом неовлашћена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 2. и става 1. Кривичног законика за које је окривљеном утврђена казна затвора у трајању од четири године и кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од две године, и на основу члана 62. став 1. КЗ окривљеном је узета као утврђена казна затвора по правноснажним одлукама и то пресуди Основног суда у Ваљеву К. 355/13 од 05.12.2013. године којом је осуђен на казну затвора у трајању од једне године и четири месеца, у коју казну му се урачунава и време проведено у притвору од 03.03. до 31.05.2013. године, пресуда Основног суда у Ваљеву К 1583/12 од

26.12.2013. године којом је осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци у коју казну му се урачунава и време проведено у притвору од 20.05. до 22.05.2013. године и решење Вишег суда у Ваљеу Кв. 249/12 од 17.12.2012. године којим је измењена у погледу неплаћања новчане казне пресуда Вишег суда у Ваљеу К 76/11 тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 20 дана и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 12 година с тим што ће се окривљеном у изречену казну затвора урачунати време од лишења слободе и проведено у притвору од 04.09.2013. године до упућивања окривљеног на издржавање казне, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у наведеној пресуди.

На основу члана 348. став 6. у вези члана 87. КЗ од окривљеног је одузета аутоматска пушка ближе описана у изреци првостепене пресуде.

Оштећени Р.С. је за остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Окривљени је обавезан да оштећеном Р.С. накнади трошкове кривичног поступка у износу од 360.750,00 динара, као и трошкове кривичног поступка у износу од 213.066,00 динара у року од у року од 90 дана по правноснажности пресуде као и на име паушала износ од 3.000,00 динара које је дужан да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1189/15 од 09.12.2015. године, усвојена је жалба окривљеног И.Ф. и његовог браниоца адв. Г.В. и преиначена пресуда Вишег суда у Ваљеу К 5/15 од 17.08.2015. године у делу одлуке о кривичној санкцији тако што је Апелациони суд у Београду окривљеном И.Ф. за кривично дело изазивање опште опасности из члана 278. став 4. у вези става 3. и 1. КЗ утврдио казну затвора у трајању од четири године, за кривично дело неовлашћена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 2. и става 1. КЗ казну затвора у трајању од три године и за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. КЗ казну затвора у трајању од једне године, а затим на основу члана 62. став 1. КЗ узео као утврђене казне затвора по раније изреченим правноснажним пресудама, и осудио га на јединствену казну затвора у трајању од девет година у коју му се сходно члану 63. КЗ урачунава и време од лишења слободе и проведено у притвору од 04.09.2013. године до упућивања окривљеног на издржавање казне, а најдуже док не истекне време трајања казне изречене овом пресудом, док су у преосталом делу жалбе окривљеног и његовог браниоца одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног И.Ф., адв. Р.М., поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или пак исте преиначи у смислу навода у захтеву.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без

обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.Ф., адв. Р.М., у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 7) Законика о кривичном поступку је неоснован, док је у осталом делу захтев недозвољен.

Бранилац окривљеног И.Ф., у захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, јер је суд поступао по неуредној и незаконитој оптужби и повредио одредбе кривичног поступка у погледу постојања оптужбе овлашћеног тужиоца, а Врховни касациони суд овакве наводе захтева оцењује неоснованим.

Наиме, из списка предмета произилази да је Виши јавни тужилац у Ваљево поднео Вишем суду у Ваљево оптужницу Кт 79/13 од 03.12.2013. године против окривљеног И.Ф. због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 11. у покушају у вези са чланом 30. КЗ у стицају са кривичним делом неовлашћена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 2. и 1. КЗ и кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. КЗ.

На главном претресу одржаном дана 09.07.2014. године надлежни јавни тужилац је изменио наведену оптужницу и уместо кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 1. у покушају у вези члана 30. КЗ окривљеном је ставио на терет извршење кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 4. у вези става 3. и 1. КЗ, које је извршено у стицају са осталим кривичним делима наведеним у наведеној оптужници. Ову измењену оптужницу је прецизирао на главном претресу дана 21.07.2014. године и то само у делу који се односи на кривично дело угрожавање сигурности, а у поновном поступку Виши јавни тужилац у Ваљево је пре завршетка главног претреса дана 17.08.2015. године извршио прецизирање оптужнице у односу на стање душевног здравља окривљеног у време извршења кривичног дела која му се стављају на терет и при тако прецизираној оптужници остао до завршетка главног претреса, а наша та је јавни тужилац овлашћен сходно одредби члана 409. став 1. ЗКП.

Поведа из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП може постојати ако уопште није било оптужбе или уколико овлашћени тужилац у току поступка одустане од оптужбе, а суд упркос томе настави кривични поступак ... што овде није случај, јер је у конкретном случају оптужба подигнута од стране овлашћеног тужиоца, који је на главним претресима исту мењао и прецизирао и при којој је остао до завршетка главног претреса, а при том, није одустао од оптужбе у односу на кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. КЗ како се наводи у поднетом захтеву, па се неосновано захтевом браниоца указује да је доношењем правноснажних пресуда учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП односно да нема оптужбе овлашћеног тужиоца.

Бранилац окривљеног И.Ф., адв. Р.М. у осталом делу захтева указује на повреду закона из члана 460. ЗКП и члана 462. став 2. ЗКП.

Када се захтев за заштиту законитости подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП) такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву указује на повреде одредаба кривичног поступка из члана 460. и члана 462. став 2. ЗКП, а које повреде не представљају разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Налазећи, из изнетих разлога да побијаним правноснажним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, на коју се указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, а да је захтев у односу на остале наведене повреде закона недозвољен, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Веско Крстајић, с.р.